

Kommentar

Af Freddy Svane

Freddy Svane er tidligere mangeårig ambassadør i Japan og i Indien.

Han er selvstændig rådgiver for internationale virksomheder.

Freddy Svane vil skrive om Asien, geopolitiske og -strategiske forhold samt diplomatiske forandringer og trends.

Statsbesøg understreger verdens nye uorden

Mange fristes til at se det som et brud på den demokratiske alliance, der støtter Ukraines overlevelse, når den russiske krigsherre Putin kommer på statsbesøg hos Vestens nye darling Indien den 4.-5. december.

Verdens største demokrati må da have forstået sammenhængen. Også her læser vi udviklingen forkert. Præmisserne er forkerte. Indiens klart definerede grundprincip "strategisk uafhængighed" har talt.

Indien er og skal være venner med alle, uanset hvad vi mener og tænker. Ukraine-krigen er ingen undtagelse.

I de gode, gamle dage vidste vi alle, hvem der var med – og mod – hvem. For os var den gode ven USA, mens Rusland var hovedfjenden. Sådan er det vel fortsat med nogle nuancer – bevares.

Anderledes var det i den store verden.

USA var helt uantastelig, selv om alle ikke kunne forlige sig med indsatsen for at bevare verdensordenen. Den, som var født ud af Anden Verdenskrigs aske.

Sovjetunionen blev hurtigt modpolen og den anden supermagt. Alt imens resten af verden blev mere eller mindre delt op i de to supermagters interessesfære. Kun få lande stod uden for denne klare struktur. Indien blev et af dem. Næppe af egen vilje, men det var for fattigt og uinteressant, da det blev selvstændigt.

Kina valgte sin egen vej og søgte kommunismens glæder.

Blind tillid

I årevis stolede vi blindt på den kendte verdensorden. Også da Sovjetunionen faldt, og et europæisk tomrum opstod. Vesten troede naivt, at den vestlige verdensorden havde sejret. Den endelige sejr var i sigte. Ak ja.

Den nye verdensorden begyndte at forme sig med de såkaldte vækstmarkeder.

Briks-landene, herunder Sydafrika, Indien og Brasilien, blev

Indiens premierminister, Narendra Modi, mødtes med Ruslands præsident, Vladimir Putin, i Kina i september. Nu kommer Putin på officielt statsbesøg i Indien. Arkivfoto: Suo Takekuma/Reuters/Ritzau Scanpix

Verdens nye uorden kræver indlysende, at der også sendes klare signaler til USA og især præsident Trump

enhver politiker og erhvervsmands drøm.

Guldjagten begyndte.

Desværre for os så disse lande sig ikke blot som vækstmarkeder, men i stigende grad også som globalpolitiske aktører.

De ville have indflydelse og sikre sig fuld frihed til at sætte deres udvikling – og på egne præmisser.

Det betød også, at de definerede deres egne interesser. Man skulle tro, at Kinas opvækst havde givet tilstrækkelig indsigt. Nok anerkendte vi, at Kina havde valgt sin egen ikkedemokratiske vej, men de andre skulle formes efter vores målestok.

Ukrainekrigen blev lakmustrøbet for den gamle verdensordens stabilitet og indflydelse.

Den verdensorden, som har haft Europa og Vesten som krumtap. Parallelt hermed satte USA med præsident Trump spørgsmål ved stort set alt om-

kring USA's globale lederskab. Vi blev overrasket, men stolede fortsat blindt på vores egen styrke. Desværre er denne styrke blevet nedbrudt systematisk og vedvarende. Ikke af andre, men på grund af vores egen manglende evne til at handle og forstå de nye tendenser. Javel, det tager tid i EU og i Nato.

Gammel alliance

Når præsident Putin modtages med fuld honnør i New Delhi, er det et udtryk for Indiens mangeårige relation til Sovjetunionen og nu til Rusland.

Rusland anerkendte det selvstændige Indien i april 1947.

Det var før, Indien reelt blev selvstændigt i august 1947. Fra første færd blev Rusland Indiens tætteste partner. Over årtier har det udviklet sig til et særligt strategisk fællesskab, solidt funderet på militært og energipolitisk samarbejde. Hvad andre ikke ville – og se-

nere – ikke turde, det gjorde russerne.

Vi skal derfor ikke falde i svime over de mange aftaler, der givetvis vil blive underskrevet.

Vi skal heller ikke hidse os op over et kærligt kram. Det er logisk og naturligt.

Indien forsvare sin strategiske uafhængighed og vil derfor styrke samarbejdet på eksisterende områder, men også med fornyet fokus på skibsfart og det arktiske.

Nuvel, mange har formentlig drømt om, at Indien betingelsesløst ville tilslutte sig gruppen af lande, der ubetinget støtter Ukraine. Det er aldrig og vil aldrig ske. Det har intet med Ukraine at gøre, men gælder også i krigen i Gaza, såvel tidligere krige og konflikter som fremtidige.

Indien giver derfor fuld skrue for besøget. Måske er der en god portion lærdom for os i Europa, at uanset hvor forkert og urimelig Ukraine-krigen er med de

eklatante brud på alle gældende globale principper, så vil der altid være en tid efter. Og hvis man ikke har holdt kommunikationen åben, ja, så er man på herrens mark. Det ved inderne.

Verdens nye uorden kræver indlysende, at der også sendes klare signaler til USA og især præsident Trump.

Der er og skal være grænser, selv om presset og tariffærerne er kvælende. Det ved inderne. Besøget sender derfor også et klart signal til Det Hvide Hus. Intet kan tages for givet, når det gælder Indien.

Den strategiske uafhængighed bør inspirere os alle i Europa – også når vi selvforstået drøfter europæisk sikkerhed. Måske skulle vi hellere lave vores egen musketered.

Tør vi, ja, så er verdens nye uorden en oplagt mulighed.

Drop græderiet, og lad os

